

Abstrakt

Tato diplomová práce se zaměřuje na právní úpravu dědění ze zákona, především ve vztahu k občanskému zákoníku č. 89/2012 Sb. Neomezuje se však pouze na tuto úpravu, ale obsahuje také historický vývoj dědického práva a zákonné dědické posloupnosti od římského práva, přes středověk a následně vymezuje i novodobé občanské zákoníky. Práce je rozdělena do celkem čtyř částí, přičemž každá se zabývá určitými aspekty dědění ze zákona a souvisejícími instituty.

První část popisující historický vývoj dědění ze zákona na našem území je rozdělena do celkem šesti kapitol. První kapitola se věnuje úpravě římského práva a ve druhé kapitole je popsáno dědění v době středověku. Následuje poměrně detailní rozbor práva dědění ze zákona dle všeobecného občanského zákoníku z roku 1811 a krátké připomenutí vládního návrhu občanského zákoníku z roku 1937. Pátá kapitola se zabývá zákonnou dědickou posloupností dle občanského zákoníku č. 141/1950 Sb. a konečně v šesté kapitole je stručný popis dědění zákona dle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., neboť detailnější výklad je obsažen i v dalších částech práce v rámci srovnání.

Druhá část se zabývá předpoklady dědického nástupnictví dle nyní účinné úpravy, kterými jsou smrt fyzické osoby, existence pozůstalosti, způsobilý dědic, dědický titul a konečně přijetí dědictví. Uvedené předpoklady jsou následně podrobněji rozebrány v jednotlivých kapitolách.

Ve třetí části je obsažena úprava zákonné dědické posloupnosti. V jednotlivých kapitolách je popsána problematika dědických tříd, odúmrti a také institut ochrany nepominutelného dědice.

Poslední, čtvrtá část se pro srovnání stručně zabývá dědickým právem a děděním ze zákona ve Spolkové republice Německo.